FOUR ELEPHANTS IN A P&G CAR

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

BİR P&G ARABASINDA DÖRT FİL

THE P&G SAGA · 04

gillettenarrative'in yayımlanmasının üzerinden henüz bir yıl geçmişti.

Telefon çaldığında.

Numara şüpheye yer bırakmıyordu. Artı bir ön eki. Amerika Birleşik Devletleri. Evden biri beni merak ediyordu.

"Alo. Günaydın. Bay Frega?"
"Evet, buyurun."

"Ben Anna. Cincinnati'deki P&G'den."
"Kimden?"

Ve cevap veriyorum: bakın, oğlumun önce evlenmesi, sonra çocuk sahibi olması lazım, ondan sonra siparişi toptancı müşterime veririm. Kız Pampers sipariş etmeyi umuyorum — böylece bir kız bebek doğacağından emin olabiliriz. Doğrudan şirketten almıyorum — o kapasitem yok. Teşhir standları için raf yerim de yok.

Gülmeye başlıyor. Benim gibi birini beklemediğini anlıyorum.

Sonra hemen CEO'nun sekreteri olduğunu söylüyor. Kısa bir görüşme için müsait olup olmadığımı ve onu bana nasıl bağlayabileceğini soruyor.

Ama o Hintli. Hindistan'dan. Yanlış hatırlamıyorsam üç dil konuşuyor.

“Bağlayın. Bakalım ne istiyor.”

“Alo. Günaydın, Frega. Ben Bay J. Nasılsınız?”
“İyiyim, Sayın Başkan. Ya siz, işler nasıl?”
“İyi, teşekkür ederim. Ben de iyiyim.”

“Söyleyin, Sayın Başkan. Sizin için ne yapabilirim?”

“Ama şu an sadece 70 dolarım var. Borç lazımsa — o tutarın içinde kalın.”

Gülümsüyor. Ve içimi rahatlatıyor. Öyle bir şey olmayacak. En azından şimdilik.

“Dinleyin, Frega. Bir yılı aşkın bir süre önce bir site kurdunuz — gillettenarrative — anlatı ürünleri, sesler ve fragmanlar bağışlıyorsunuz. Bana ithaf ettiğiniz şeyi okudum. Ama meslektaşlarım, okuyanların sadece üçümüz olmadığını bildirdi. Epey fazlası var.”

“Bir milyarı çoktan geçtik. Ve daha yeni başlıyoruz. Bu arada webdeki bütün Gillette sorgularımızı da ele geçirdiniz. Piyasaya yeni bir ürün çıkarmak istesek, sitenizin içine birkaç banner koymanızı sizden rica etmemiz gerekir.”

“Peki, ne yapıyoruz, Frega?”

“Sayın Başkan. Yapılacak ilk şey — köylülerin dediği gibi — bir kız bebeğin doğmasını sağlamak. Böylece daha çok tüketiciyi garanti ederiz. Daha yüksek kâr. Ve temettü.”

“Gerisine sonra bakarız. Banner’a gelince — sorun değil. Bedavaya yaparım. Annemden para almam.”

“Beni dert etmeyin. Gillette Ana’nın karakteriyle yaşıyorum. O asla bırakmaz.”

“Düşünüyordum,” diyor Başkan, “sizi ziyarete gelmeyi. Ve imzalı kâğıt doları getireceğim. Bütün dünyaya o kadar nazikçe tanıttığınız doları. Ve hiç tatmadığım hâlde canımı o kadar çektirdiğiniz o mortadella sandviçini yiyeceğim.”

“O at eti, Sayın Başkan. Dininize uyuyorsa — harika. Yoksa ’nduja’yla devam ederiz. Acı Kalabria biber ezmesi.”

“Şimdi. O uçağa binmeden önce — size bir Hint bilmecem var.”

“Bir şehirden ötekine taşımanız gereken dört filiniz varsa. Ve onları küçük bir arabaya sığdırmanız gerekiyorsa — ekonomik bir P&G modeline, çünkü tasarruf etmemiz lazım. Onları nereye koyarsınız?”

“Hmm. Frega. İkisi ön koltuklara. İkisi de arkaya.”

“Teşekkür ederim, Sayın Başkan.
O uçağa binebilirsiniz.”

“Sizi ağırlamak bir zevk olacak.”

Ferdinando